

РЕШЕНИЕ

№ 1546

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 11.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11651** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 9б във връзка с чл. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) във връзка с чл. 156 – 161 от данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 31241 от 28.11.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 10МДТ – 94 – Р – 15(8) от 28.10.2013 г. по описа на Столична община, дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, подадена от Р. К. З., с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 219 от 24.06.2013 г., издаден от Н. С., мълчаливо потвърден от кмета на Столична община.

С жалбата се иска да се отмени оспореният Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК, тъй като същият е неправилен и незаконосъобразен, издаден при неправилно прилагане на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалноправните норми, в пълно противоречие със законосъобразното установяване на публични задължения. Допълнително се иска да и бъде възстановена сумата в размер на 214,46 лева и направените разноски по делото.

В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована се явява лично, заявява изрично, че не се нуждае от адвокатско представителство, поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – Кмета на Столична община – редовно призован, не се явява и не се представлява. Не взема становище по делото.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по повод подадена декларация с вх. № 13253 от 29.04.2013 г. по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, подадена от Р. К. З. в качеството ѝ на собственик на имот в [населено място], ул. 409, № 31 в кв. М. ливади. Тази декларация е подадена като коригираща. В нея изрично е посочено, че е подавана предходна декларация от съсобственик на имота, който е придобит чрез дарение и по наследство, съгласно нотариален акт № 41 от 31.01.1981 г.

На 29.04.2013 г. жалбоподателката е депозирала заявление с вх. № 10МДТ – 94 – Р – 14, с което е отправила искане да се преизчисли отново нововъзникналото ѝ задължение за данък върху недвижимите имоти, за такса битови отпадъци за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г., както и за лихви за просрочие, във връзка и в съответствие с представените допълнително експертни решения от ТЕЛК с коригиращата декларация.

Въз основа на декларацията и заявлението на З. е извършена проверка и е установено, че с подадена декларация по чл. 14, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 2800 от 12.10.2000 г. от името на Л. К. Б. е деклариран следния недвижим имот: жилище с Р. 100 кв.м., мазе с Р. 10 кв.м. и таван с Р. 7 кв.м., находящо се в [населено място], [жк], [улица], УПИ XI, кв. 21 (стар № 9). Като данъчно задължени лица за описания имот са посочени: С1 – Й. С. Г., собственик на 4/18 ид.ч.; С2 – Р. К. З. – собственик на 7/18 ид.части и С3 – Л. К. Б. – собственик на 7/18 ид. части. Задълженията за имота за периода от декларирането му са начислени на база данъчна оценка, формирана въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър в размер на 3,7. Базисната данъчна стойност е определена на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта. С подадената декларация по чл. 14, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 2800/12.10.2000 г. от името на Л. К. Б. конструкцията на обекта е декларирана като ПН – паянтова.

Съгласно данъчната декларация, подадена от жалбоподателката имотът е предеклариран, тъй като са починали Й. С. Г. и Л. К. Б.. Р. З. е декларирала следния недвижим имот, а именно: жилище с Р. 100 кв.м., мазе Р. 10 кв.м. и земя с площ 360 кв.метра при съсобственици Р. К. З. – S ид.ч.; И. Г. Б. и Й. Г. Б. с по j ид.ч.

Поради установеното разминаване в двете декларации органите по МДТ на основание чл. 18 от ЗМДТ са изпратили официално запитване с изх. №10МДТ – 94 – Р – 13 от 19.04.2013 г. до СО, район Т. за вида на конструкцията на процесната жилищна сграда. Получено е Удостоверение от СО, район Т., в което е посочено, че се касае за жилищна сграда, която е масивна без стоманобетонни елементи и сее класифицира с код М1. Базисната данъчна стойност, определена на квадратен метър за конструкция М1 – масивна без стоманобетонни елементи или от сглобяеми етернитови и други плоскости (бунгала), масивна с частични стоманобетонни елементи, е в размер на 9,4.

При така описаната фактическа обстановка в обжалвания акт е прието, че за описания недвижим имот от декларирането му до 24.06.2013 г. е плащано на база по-ниска данъчна оценка. Изрично е подчертано, че данъчната оценка за сградата е формирана въз основа на базисна данъчна стойност 3,7, а не 9,4. В подадената декларация на 12.10.2000 г., от името на Л. К. Б., не е декларирана земята, то до предекларирането на имота няма формирана данъчна оценка за земята и съответно не са начислени данъчни задължения и не са плащани такива.

Приходните органи на ответника, в табличен вид на раздел I. Данък недвижим имот, са изчислили дължимото от жалбоподателката, ведно с лихвата от 01.01.2008 г. Посоченото задължение за ДНИ е в размер на 27,66 лева. От мотивите на оспорения акт е видно, че е взето предвид изискването на чл. 25, ал.1 и ал.2 от ЗМДТ за намаляване на дължимия данък с 50% за основно жилище и със 75% за основно жилище на лице с намалена работоспособност. Относно дължимата такса битови отпадъци (ТБО) в оспорения акт подробно за периода от 2008 г. до 2012 г. е описан редът, по който се изчислява такса, внесената сума до датата на издаване на акта, а в табличен вид е изчислено допълнително начисление, респ. допълнително задължение ведно с лихвата – 123,57 лева.

Актът за установяване на задължения по декларация е връчен на жалбоподателката на 10.07.2013 г. с известие за доставяне ИД PS 1040 02 АОС8 6, а жалбата срещу него е депозирана с вх. № 10МДТ – 94 – Р – 22 от 23.07.2013 г. и е адресирана до директора на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична община. Съгласно чл. 144 от ДОПК по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в този кодекс не е предвидено друго, следователно в частта на административното обжалване приложение намират правилата на глава О. на ДОПК. В предвидения по чл. 155, ал.1 от ДОПК срок няма издаден акт на решаващия орган.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка писмени документи. Не са ангажирани нови от страните пред съда, независимо от разпределената доказателствена тежест между тях.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 156, ал.5 от ДОПК срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, тъй като Н. С. на длъжност инспектор в отдел МДТ С. – Т., към Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” към Столична община, е определена за орган по приходите със заповед № РД – 09 – 3917 от 21.10.2008 г. на смета на Столична община.

Съгласно чл. 19 ал. 1 - 3 от Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/ данъкът върху недвижимите имоти се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10 , ал.1 от ЗМДТ към 01 януари на годината, за която се дължи. При промяна на данъчната оценка през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. Начислените суми за данък върху недвижими имоти съгласно чл.22 от Закона за местни данъци /ЗМДТ/ са на база 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот за периода 01.01.2008-31.12.2012г., съгласно чл.15 от Наредбата за определяне на местни данъци , приета с Решение № 83, Протокол 7 от 28.02.2008 г. на Столичен общински съвет .

Съгласно чл.20 от ЗМДТ и чл.16 и чл.20 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци данъчната оценка на недвижимите имоти на граждани се формира въз основа на подадена данъчна декларация по чл.14, ал.1 от ЗМДТ. Начислените суми за такса битови отпадъци са определени по чл.66, ал.1 от ЗМДТ и по реда на чл.22 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги предоставяни от Столична община/НОАМТЦУПСО/, приета с решение № 894,

протокол 93 от 23.11.2006 г.

Съгласно чл.4, ал.2 от ЗМДТ невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК във връзка с чл.175, ал.1 /за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /.

На следващо място чл.9б, ал.1 от ЗМДТ невнесените в срок такси се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК. Съгласно параграф 22 от Закон за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси - обн.ДВ бр.98/2010 г. в сила от 01.01.2011 г., съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършва по реда на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ.

За 2008 г. Съгласно Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/ Преходни и Заключителни разпоредби §20 (1) и чл.28, ал.1 от ЗМДТ - данък недвижими имоти се заплаща на четири равни вноски в следните срокове : до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

За 2009 г. съгласно Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/ Преходни и Заключителни разпоредби §18 (1) и чл.28, ал.1 от ЗМДТ - данък недвижими имоти се заплаща на четири равни вноски в следните срокове : до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

За 2010 г. съгласно Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/ Преходни и Заключителни разпоредби §20 (3) и чл.28, ал. 1 от ЗМДТ - данък недвижими имоти се заплаща на четири равни вноски в следните срокове : до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

За 2011 г. съгласно чл.28, ал.1 от Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/ и чл.11, ал.1 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. Съгласно чл.28, ал.2 от ЗМДТ и чл.11, ал.2 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

За 2012 г. съгласно чл.28, ал.1 от Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/ и чл.11, ал.1 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. Съгласно чл.28, ал.2 от ЗМДТ и чл.11, ал.2 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

На базата на §22 от ЗМДТ - Такса битови отпадъци се заплаща при условията и сроковете по чл.28, ал.1 и 2. За 2008г. съгласно ЗМДТ Преходни и Заключителни разпоредби § 20 (3) и чл.28, ал.1 от ЗМДТ такса битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември.

За 2009 г. съгласно ЗМДТ Преходни и Заключителни разпоредби § 19 и чл.28, ал.1 от ЗМДТ такса битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните: до 30

април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември.

За 2010г. съгласно ЗМДТ Преходни и Заключителни разпоредби § 20 (3) и чл.28, ал.1 от ЗМДТ такса битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември.

За 2011г. съгласно ЗМДТ Преходни и Заключителни разпоредби § 20/3/ и чл.28, ал.1 от ЗМДТ такса битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември.

За 2012г. съгласно ЗМДТ Преходни и Заключителни разпоредби § 20 /3/ и чл.28, ал.1 от ЗМДТ такса битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември, до 30 ноември.

От данните по делото безспорно се установява, че в подадената декларация, по чл. 14, чл. 27 и §2 от Преходните и заключителна разпоредби на ЗМДТ на 12.10.2000 г., от Л. К. Б. в таблица 3 (л. 32 от делото) имотът е деклариран като ПН – паянтова сграда с електричество, водопровод и телефон, а в коригиращата декларация на жалбоподателката сградата е посочена като полумасивна (ПМ) – л. 58 от делото. Съдът извърши обстойно сравнение между двете подадени декларации по чл. 14 от ЗМДТ и установи, че както през 2000 г. Л. Б. е посочила, че декларира имот, който представлява „земя и сграда”, така същото е декларирано и от Р. З. в част № I, приложение № 2 (л. 28 и л. 55 от делото). Единствените корекции, които са посочени от жалбоподателката са във връзка със съсобствеността и разпределението на идеалните части, както и вече посоченото разминаване във вида на сграда.

На следващо място, съдът констатира, че в декларацията от 2000 г. не е попълнена частта, в която следва да се отрази служебната проверка от общинската администрация (л. 29 от делото).

Допълнително се установява размираване между декларираното от жалбоподателката – тя посочва, че се касае за паянтова сграда, а органите по приходите към СО я приемат за масивна без стоманобетонни елементи - М1.

Като съобрази горното, настоящият съдебен състав намира, че процесуалния закон /ДОПК/ предвижда два начина за поправка на данни в данъчна декларация – по инициатива на лицето, чрез подаване на корекционна декларация; и по инициатива на орган по приходите чрез извършване на ревизия и издаване на ревизионен акт. Доколкото вида на конструкцията на имота се явява спорен между страните, съдът намира, че в настоящото производство този въпрос не може да бъде разрешен, тъй като оспорения акт е в резултат на проверка, а не на ревизия и съдът не се явява такъв по същество на спора. Установяването на действителната конструкция на сградите, тяхното предназначение, отчетната им стойност и респективно данъчната им оценка следва да бъде установено обективно от приходната администрация при Столична община в хода на ревизионно производство със събиране на допълнителни доказателства и определяне на размера на дължимите от дружеството данъци, както и при отчитане на факта, че неправилно по допусната неточност от страна на съответните служители на общината е била открита партида за сградата, независимо че е била и декларирана и прилежащата земя.

Наличието на Акт за установяване на задължение по декларация не е пречка за започване на ревизионно производство и издаване на ревизионен акт, но съдебно решение, с което се потвърждава АУЗД, включващо и проверка за правилно приложение на материалния закон, има обвързваща и задължителна за страните сила, поради което съдът намира, че обжалвания АУЗД следва да бъде отменен, а

преписката върната на административния орган за предприемане на действия по компетентност за установяване на задълженията за данъци на Р. К. З..

В този смисъл е и съдебната практика - Решение № 10066 от 4.07.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3761/2013 г., VII отделение.

С оглед изхода на делото и направеното искане от страна на жалбоподателката за присъждане на сторените от нея съдебно – деловодни разноски, за които е представен списък, съдът намира искането за частично основателно. От представения списък за разноските е видно, че се претендират следните: държавна такса по делото в размер на 10,00 лева; комисионна за банков превод на държавната такса от 2,00 лева; такса за пощенска услуга – 2,05 лева; такса за издаване на копие от документ – 6,00 лева и такса за читателска карта – 15,00 лева. От така претендираните съдебни разноски следва да бъдат уважени само тези, които са направени за заплащането на държавна такса по делото, а останалите оставени без уважение, тъй като същите са направени по волята на жалбоподателката и не са свързани с настоящия съдебен процес. По тези съображения ответникът следва да бъде осъден да заплати на Р. З. сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 10,00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, във връзка с чл. 160, ал. 1, пр. 1, Административен Съд С. -град, I отделение, 8 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. К. З., Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 219 от 24.06.2013 г., издаден от Н. С., мълчаливо потвърден от кмета на Столична община.

ВРЪЩА преписка на орган по приходите при Столична община за предприемане на действия по компетентност съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА ответника – директора на дирекция „Приходи и администриране на местните данъци и такси” при Столична община да заплати от бюджета на Столичната община сторените съдебно – деловодни разноски от Р. К. З. в размер на 10,00 лева, представляващи внесена държавна такса по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: